

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1508. usque ad annum 1513

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118456

§. 85. Pontificis Venetis reconciliati rationes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66433)

odiam Helveticos a Gallorum foedere a-
 vellere conatus fuisset, atque aliunde
 prospiceret, quod Julius haud gratiora
 ipsi apud Anglos obsequia praestiturus
 esset, toto studio in id incubuit, ut Ven-
 etos ab anathematis vinculo solvi praep-
 ediret. Ea de re Albertum Pium de
 Sabaudia Carpiensem Comitem Romam
 misit, ut Cardinali Auxitano Cardinalis de
 Ambasia Nepoti sociam operam jungeret,
 quin etiam hunc ipsum Ludovicus Roma
 in Franciam redire jussit, ut Pontifici spe-
 cietenus complaceret, cui hunc Cardina-
 lem minus gratum esse noverat: Igitur
 Carpiensis equis veredariis acceptis sine
 mora Romam contendit cum facultate,
 ut Julio quo eum demulceret, atque
 ad Cameracensis foederis partes indu-
 ceret, amplissimas, quas vellet, pollicita-
 tiones faceret, eidemque significaret, Re-
 gem deinceps cuncta Pontificis decreta
 religiosissime acceptaturum, simulque ra-
 tionem itineris, quod pro communis
 causae bono proximo Vere in Italiam me-
 ditaretur, ejus arbitrio penitus relicturum.

§. LXXXV.

*Pontificis Venetis reconciliati
 rationes.*

Verum Carpiensis Romam perveniens, *Raynald. ib.*
 praeter expectationem concordiae n. 2.
 nego-

Sæcul. XVI. A.C. 1510. negotium vix non absolutum comperit; jam enim summus Pontifex Venetis, quod eos censurarum nexibus liberare vellet, fidem suam obstrinxerat, non sine urgente rationum pondere; cum enim ob recentem Hydrunti a Mahomete II. capti expugnationem Turcarum potentia Italis maxime formidanda esset, Papa plurimum quoque verebatur, ne Ecclesiæ ditiones infestis armis invaderentur; nec deerant inter Venetos, qui, ut opem suam velut omnino necessariam obtenderent, periculum exaggerabant, haud abs re: sperabant enim eorum studia eo avidius a ceteris expetenda, quo magis Turcarum terrorem inculcarent; Julius quoque tantam de Venetorum potentia concepit fiduciam, ut ab his solis Infidèles trans Sinum Adriaticum retineri, aut si classem contra illos emitterent, repelli confideret; unde Venetorum auxilio destitui adeo pertimescebat, ut cum illis concordiam redintegrare statuisset, duplici hac inductus causa. I. Quod cum nonnisi Ferrariensis Vicedomini Magistratum suppressi, suosque subditos a vectigalibus, quæ ex peregrinis mercibus per Adriaticum mare advehendis imponebantur, exonerari peteret, id facile obtenturum speraret. II. Quod, dum adhuc Cardinalis esset, quadraginta omnino annis arctam cum Venetis fovisset

set

set amicitiam, atque in eorum ditionibus, priusquam in Gallias confugerat, tutum reperisset asylum, ac proin Senatores, quibuscum ei arctior nexus, atque consuetudo fuerat, animi sui magnitudinem, ac gratitudinem abs dubio suspecturi essent.

Sæcul. XVI.
A. C. 1510.

§. LXXXVI.

Veneti a Papa censuris liberati.

Itaque die vigesima quinta Februarii Anno Domini millesimo quingentesimo decimo Summus Pontifex Venetos non sine magna solemnitate a censuris, quibus irretiti erant, exsolvit: sex enim Reipublicæ Oratores coram Papæ pedibus prostratos in Basilica S. Petri publice facris restituit, injuncta iisdem septem urbibus Ecclesiarum visitatione; Conditiones autem hujus reconciliationis, si Guicciardino fides, hæc fuere. I. Interpositam ad Concilium provocationem revocarent. II. Nulla Sacerdotia, exceptis iis, quæ laici patronatus essent, cuiquam conferrent, nec in Curia Romana provisos in suorum beneficiorum possessione turbarent, causasque omnes sacras Romæ tractari ac dirimi, subditis suis permitterent. III. Decimas, aliave onera Ecclesiis non imponerent. IV. Omni juri, in res aut urbes ac ditiones Pontificias, præcipue

Guicc. l. 8.

Et 9.

Raynald. ad

hunc ann.

n. 2. Et 7.

Paris de

Grassis t. 3.

Diar. Cere-

mon. n. 5.

p. 520.